

23:e Nordiska mötet i neurofysiologi 16 – 18 maj 2004 i Helsingör

Reseberättelse av två lyckliga mottagare av svenska föreningen för neurofysanalytiker resestipendium 2004, Gunnel Lundblad och Maria Högquist från Linköping.

Vi startade vår resa i Linköping och tog oss genom ett försommarfagert Sydsverige till Helsingborg. Öresund låg nästan spegelblankt så det var nästan synd att resan över bara tog 20 min. Eftersom vädret var så fint valde vi att promenera till konferensanläggningen som bara ligger någon kilometer norr om Helsingör centrum.

Eftersom vårt program inte började förrän på måndagsmorgonen ägnade vi oss åt att turista lite på eftermiddagen och kvällen. Vi hann även med en simtur i hotellets tropiska badland.

Måndagsförmiddagen ägnade vi BMA:are åt att jämföra BMA-utbildningarna i dom olika nordiska länderna.

Först ut var Finland. Precis som hos oss finns det både sjuksköterskor och BMA på dom finska neurofyslaben. BMA-utbildningen är 3,5 år lång och allmänt orienterad i början och mera specialiserad mot slutet. I Finland finns en vidareutbildning på 20 p.

I Sverige är utbildningen på 120 p som väl alla vet och man kan välja neurofysiologi inom det individuella programmet.

I Danmark startades 1988 en egen neurofys-BMA-utbildning på 2,5 år. Första terminen läser man en grundkurs och därefter måste man själv skaffa sig en praktikplats på ett neurofyslab. Man har en loggbok att följa för att få med alla moment. Om inte alla undersökningar görs på det egna labet måste man flytta på sig. Utbildningen avslutas med 4 månaders praktik. Så småningom hoppas man kunna komma igång med en vidareutbildning.

Tyvärr fanns ingen från Norge med, mötet började ju den 17 maj(!), så vi fick inte veta hur det ser ut på utbildningsfronten där.

Under eftermiddagen hade vi gemensamt program med läkarna.

Sampsa Vanhatalo från Finland föreläste om; ”Fullband EEG, Prospects of a routine bedside application.”

Han presenterade ett försök att mäta frekvenser inom ett större område, 0,01 – 1000 Hz, än vad som är brukligt idag. Framför allt dom långsamma vågorna är viktiga i jakten på att kunna fastställa exakt var ett epileptiskt anfall startar. Försök hade även gjorts att utöka antalet elektroder, så många som 600 st hade testats.

Därefter talade Peter Wolf från Danmark om vikten av att man skräddarsyr EEG-undersökningarna efter frågeställning. Rutinmontage passar inte alla.

Gert Andersson guidade oss sedan i ämnet ”Evoked Poentials vid IOM”. IOM = Intra operativ monitorering. Vid spinalkirurgi vill man tidigt kunna upptäcka tecken på att ryggmärgen är hotad för att undvika skador.

Därefter föreläste Eva Svanborg om ”Sömn och rörelserelaterade sjukdomar – Parkinson, PLM-syndrom och restless legs.

Vi var ganska fullmatade efter all den här kunskapen men detta hindrade oss inte att inta en mycket smaklig middag på kvällen.

På tisdagen började vi med att lyssna till Martin Fabricius och Birger Johnsen som berättade lite om hur neurografierna utförs i Danmark. Martin tog upp ett alltid lika aktuellt ämne; hur man blir av med stimuleringsartefakter. En liten instruktion om hur man får snygga uppgångar demonstrerades på Key Point.

Gitte Moos Knudsen höll sedan en mycket intressant allmän föreläsning om Parkinson.

Vi BMA:are avslutade Nordiska mötet med föreningens årsmöte.

Linköping 040525

Maria Högquist och Gunnel Lundblad